

Oslo Vestre Frikirke

Der jord og himmel møtes

Redaktøren har ordet

Tekst: Gunnar Johnsen, pastor

Gunnar Johnsen

skrevne tekster av barnebarnet til Engeset, Erik Hillestad.

Alt dette kan du lese mer om på sidene som følger.

I anledning jubileet bringer vi en ateists gratulasjoner til Vestre Frikirke. Ateisten er Trond Nordby. Les hans interessante artikkel der Vestre plasseres i en større historisk sammenheng. Han minner oss også på at 5. september var det hundre år siden kirkebygget vårt ble innviet.

Foruten dette kan du lese om kapellet som er pusset opp og om menighetens økonomi. Judith Kokkinn runder av denne utgaven med noen tanker etter sommerens multetur og om det å høste.

Vestre Frikirke er 100 år. Jubileumsgudstjenesten feiret vi i mars. I høst fortsetter vi å markere jubileet. Denne utgaven av menighetsbladet bærer preg av det. Vi har disse jubileumsarrangementene i løpet av oktober:

Torsdag 22 oktober åpner utstillingen «Jesus på Bislett. Fra himmelhersker til sjelevenn. En demokratisering av det hellige.»

Samme kveld blir det panelsamtale om kirke, stat, frikirke og identitet.

Lørdag 31 oktober settes prikken over i-en med konserten der Solveig Sletthjell synger salmer av Sigvart Engeset med ny-

Til slutt: Vi lever fremdeles i en pandemi. I disse dager øker smittetallene, og i Oslo strammes smitteverntiltakene noe til. Vi er glade for at vi kan feire gudstjenestene våre i kirken, og for at vi kan møtes til seniortreff, Ytremisjon og ha Åpen kirke på onsdagskveldene. Vi håper at vi fortsatt kan samles på denne måten utover høsten.

Innhold

Vestre Frikirke 100 år, konsert m/Solveig Slettahjell.	Side 4
Rom for frikirke på Bislett de neste 100 år? Panelsamtale.	Side 8
Jesus på Bislett. Fra himmelhersker til sjelevenn.	Side 10
En ateists gratulasjoner.	Side 11
Kapellet fornyes.	Side 15
Økonomi.	Side 17
«Markene er hvite» og myrene er gule!	Side 18
Ingen julemesse i år!	Side 19

Oslo Vestre Frikirke ligger sentralt ved rundkjøringen på Bislett.

Du finner informasjon om våre aktiviteter på:

www.vestrefrikirke.no

www.facebook.com/Oslo-Vestre-Frikirke-285994078083099

For kontakt med administrasjonen: post@vestrefrikirke.no

For kontakt med eldsterådet: eldsteraadet@vestrefrikirke.no

For kontakt med diakonrådet: diakonraadet@vestrefrikirke.no

For kontakt med forvaltningsrådet: post@vestrefrikirke.no

For kontakt med pastor: gunnar.johnsen@vestrefrikirke.no, tlf. 9175 9958

Telefonnummeret til kirken er: 22 46 77 43

Telefonnummeret til vaktmester er: 986 13 078

Kontortid mandag, onsdag og torsdag 10.00 - 15.00

Å drifte en menighet med mange aktiviteter og et stort bygg koster penger. Vi trenger hjelp til å dekke disse kostnadene. Vil du støtte med en engangssum eller et fast beløp, er vårt kontonummer 3000 15 39813.

Du kan også Vipps til nr. 15103 Oslo Vestre Frikirke

Vestre Frikirke 100 år

Konsert: Solveig Slettahjell synger Sigvart Engesets salmer fornyet av Erik Hillestad.

Tekst: Gunnar Johnsen

Solveig Slettahjell

Lørdag 31 oktober kl. 19.00 byr Vestre Frikirke på en godbit. Sigvart Engeset var Vestres første pastor. I 34 år, fra 1920 til 1954, ledet han menigheten. Engeset var også en kjent og kjær salmediker. Konserten denne kvelden er viet hans salmer.

Erik Hillestad er barnebarn av Engeseth. Hillestad har i over 40 år vært en viktig aktør i norsk platebransje og musikk-liv. Det var han som bygde opp Kirkelig Kulturverksted, og i de senere år Kulturkir-

ken Jakob. Hillestad skriver også sang og salmetekster.

Til denne konserten har Hillestad skrevet nye tekster, eller gjendiktninger, til noen av sin bestefars salmer. Det er dette vi skal få høre denne kvelden, i nye arrangementer. Salmene synges av Solveig Slettahjell. Slettahjell er mest kjent for å syngje jazz og jazzrelatert musikk. Hun har med seg et sterkt band bestående av Kjetil Bjerkestrand på tangentinstrumenter, Espen

Erik Hillestad

Leite på trekkspill og Pål Hausken på perkusjon.

Før Hillestad gikk i gang med dette prosjektet, skrev han dette om sitt forhold til sin farfar og salmene hans:

Da jeg var liten, gikk jeg på søndagsskole i Vestre Frikirke. Det var naturlig fordi min statskirke-pappa ikke arbeidet som menighetsprest på den tiden, og bestefar Sigvart hadde vært forstander i Vestre. Hele familien følte seg hjemme i kirken på Bislett. Jeg husker stemningen på søndagsskolen som varm og

nærværende. Fortellingen om Jesus ble gjort lys levende for meg.

Bestefars sanger var mye i bruk i familien, og enkelte av dem har hele livet bodd inne i meg. Melodiene hans er vakre og sterke, ofte preget av den folketonetradisjonen han selv var vokst opp med på Sunnmøre. Tekstene hans kunne både trøste og irritere. Disse lagene av trøst og irritasjon, som har lagt seg inne i meg gjennom livet, skal jeg nå bearbeide i noen egne gjendiktninger til bestefars melodier.

Så håper jeg at summen av hans tekster om

synd og nåde og mine som tar tak i de samme temaene fra noen andre vinkler, farget av mitt liv og min tid, vil kunne fremstå som en helhet som også andre kan få noe ut av.

Slik som eg var

«Slik som eg var» er en av Sigvart Engeset sine mest kjente salmer. Her kan du lese originalteksten og Erik Hillestads nye tekst.

Tekst: Sigvart Engeset. 1916.
Melodi Sigvart Engeset. 1916.

1. Slik som eg var, kom eg til Gud og fekk jubla, Min Far.

Skuldig til døden for syndene mange,
bunden i lekkjer frå syndeveg lange.

Å, for eit under, han elsk til meg bar,
slik som eg var.

2. Slik som eg var! Å, eg fekk sleppa den
børa eg bar!

Døra var opna for syndaren store, ja, det
var nok det som Frelsaren gjorde.

Barn, fekk eg vera, og Gud var min far,
slik som eg var!

3. Slik som eg er, Herren i nåde til barnet
sitt ser.

Om synder og tvil, det er heile mi æra, han
er min Frelsar, og det vil han vera.

Nåden er fri, og eg kviler meg der,
Slik som eg er.

4. Slik som eg er, Frelsaren meg imot him-
melen ber.

Inn får eg koma, ja brur skal eg vera. Han
gjorde alt, eg skal ingen ting gjera.

Amen, ja amen, til himlen eg fer,
Slik som eg er.

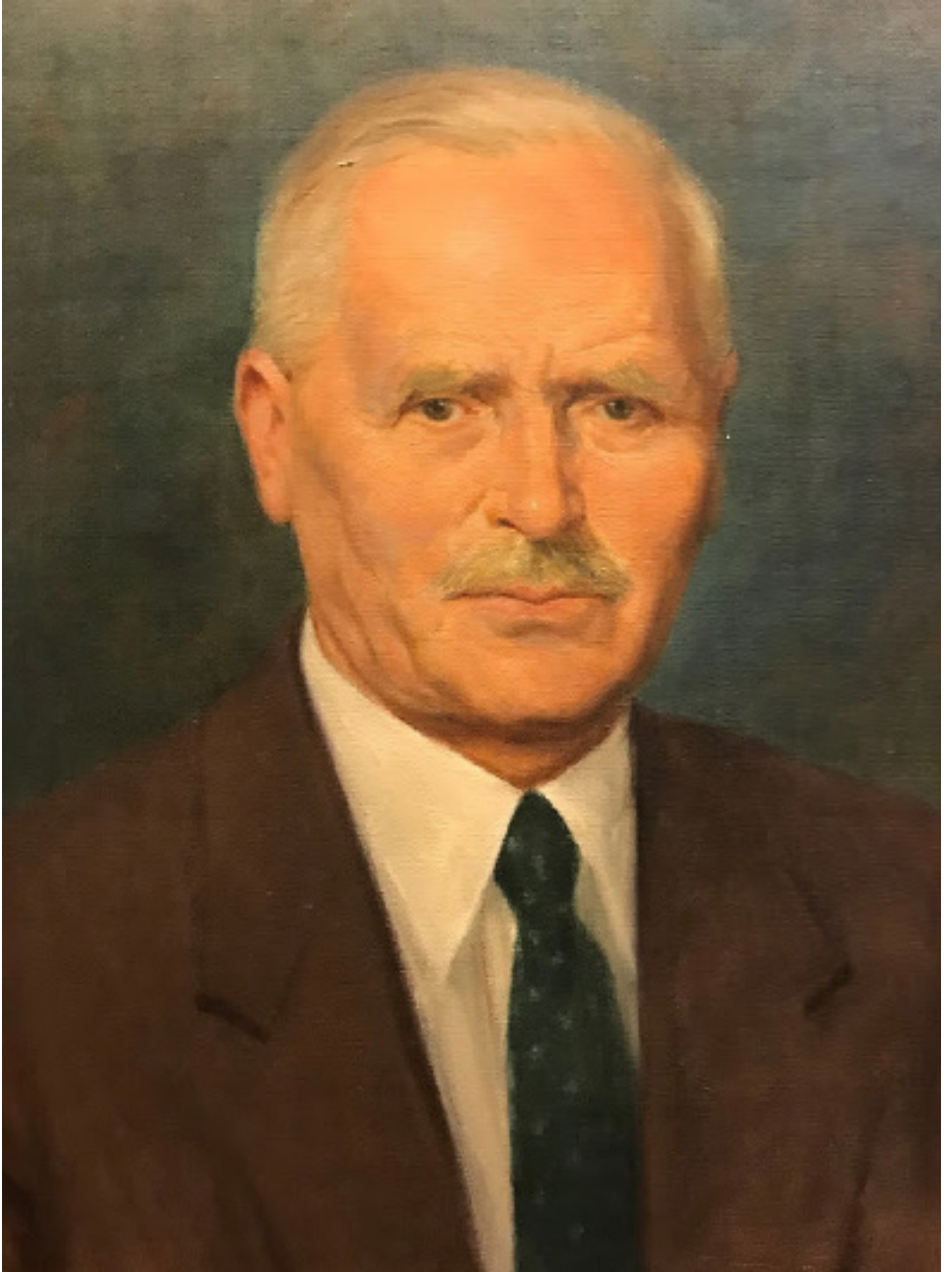
Og her er Erik Hillestads nye tekst:

Slik som du er, kom du en natt og ble
naken og nær,
født av et lys i Guds innerste tanker, ble du
et elskende hjerte som banker
her mellom kjærlighet, hat og begjær,
slik som vi er

Slik som du er, lot du oss kjenne at Gud
har oss kjær,
ble de fordømte og ensommes stemme, ga
oss historier vi aldri kan glemme,
delte vår tvil og vårt savn og besvær,
slik som vi er

Slik som du er, fant du din plass i de fatti-
ges hær,
tente rettferdighets nidkjære flamme,
gjorde de mektige, rike til skamme
her hvor en løgn går i sannhetens klær,
slik som vi er

Slik som vi er, ser du vårt gull og kan
bruke enhver
Livet forvandles, vi kjemper og feirer, om-
skaper verden til kjærlighet seirer.
Alle er gjenkjent, og alle er her
slik som du er

Sigvart Engeset

Vestre Frikirke 100 år

Rom for frikirke på Bislett de neste 100 år? Panelsamtale om kirke, stat, frikirke og identitet.

Torsdag 22 oktober kl. 19.00.

Av: Elin Eikeland og Linn Sæbø Rystad.

Hvis utgangspunkt er en protest mot statskirken, hva skjer med en frikirke når det ikke lenger finnes en statskirke? De gamle frikirkene, som Vestre, har i stor grad en slags folkekirkefunksjon for mange av sine medlemmer. Hva har det å si? Hvordan er det å være minoritetskirke, men en del av majoritetsreligionen i dagens Norge?

«Rom for frikirke på Bislett de neste 100 år?»

Samtidig som Kirken på Bislett fyller 100 år og fyller veggene med gamle Jesusbilder, inviterer Vestre til å diskutere framtid for ei frikirke på Bislett. Det har nemlig skjedd mye med kirkelandskapet de siste 100 årene. Kanskje har vi ikke lagt så godt merke til det fra innsiden av menigheten, men Jesusbilder fra «gamle dager» viser tydelig at mye har forandret seg. «Norge bør få et klarere skille mellom stat og religion», fastslo utredningen fra «Livssyns-

utvalget» i 2013. Omtrent det Frikirken alltid har ment. Frikirkens utgangspunkt og opprinnelse var nettopp å ikke være underlagt staten. I Norge var det forbudt å melde seg ut av statskirken og danne et eget trossamfunn inntil den første Dissenterloven ble vedtatt i 1845. Med «Lov om trudemssamfunn og ymist anna» (1969) ble dissenterbegrepet avskaffet i norsk rett. Loven gir alle rett til å drive religionsvirksomhet og danne trossamfunn.

Frikirkens bakgrunn kan gi god innsikt i utfordringer som andre tros- og livssynsamfunn nå kan oppleve. Utvalget som presenterte sitt forslag til en mer helhetlig tros- og livssynspolitikk i 2013, hadde en visjon om et samfunn med rikelig med rom for tro og livssyn, både religiøse og sekulære livssyn.

Noen år senere, fra og med 2017, skjedde det formelle skillet mellom stat og kirke. Siden da har Den norske kirke vært en selvstendig virksomhet. Til tross for dette var finansieringen av trossamfunn forhåndsavtalt i det såkalte «kirkeforliket» på Stortinget i 2008. Finansieringen av Den norske kirke har endret seg lite.

Vi ønsker å få til en god samtale om utfordringer for fremtidens frikirker generelt og Frikirken spesielt.

I panelet:

Hilde Marie Movafagh er ordinert prest i Metodistkirken. Rektor på Metodistkirkens teologiske seminar på MF vitenskapelig høyskole. Hun jobber med en doktorgrad om nådebegrepet i metodistisk teologi. Hun er leder i norsk teologiske samtaleforum i regi av Norges kristne råd, og er involvert i teologiske samtaler på nasjonalt og internasjonalt nivå.

Alf Gjørund er religionsredaktør i avisen Vårt Land.

Valgerd Svarstad Haugland er fylkesmann i Oslo og Viken. Kirkeverge i Oslo fra 2006 til 2011. Hun hadde tidligere en rekke verv for KrF blant annet som partileder, stortingsrepresentant, har vært barne-, familie- og forbrukerminister samt kultur- og kirkeminister. Hun var medlem av det regjeringsoppnevnte tros- og livssynspolitiske utvalget (2010-2013). Haugland er utdannet lærer med mellomfag i statsvitenskap og grunnfag i kristendom.

Gunnar Johnsen er pastor i Vestre Frikirke fra våren 2020. Han er cand. polit. med hovedfag i statsvitenskap, og har flere års erfaring som pastor i Frikirken. Tilsynsmann i Østre Presbyterium 2004-2019.

Linn Sæbø Rystad er cand. teol. og ordinert prest/pastor i Den norske kirke og i Frikirken. Rystad var pastor i Oslo Vestre Frikirke fra 2011-2015, og er nå universitetslektor på MF vitenskapelige høyskole i praktisk teologi. Hun arbeider med doktoravhandling om hva som kjennetegner forkynnelse rettet mot barn.

Ordstyrer Per Eriksen er pastor i Fredrikstad Frikirke, teolog og forfatter. Tidligere lærer ved Frikirkens studiesenter LBM, redaktør av Budbæreren og journalist i Vårt Land. Medlem av Vestre Frikirke på 1980-tallet.

Vestre Frikirke 100 år

Jesus på Bislett. Fra himmelhersker til sjelevenn. En demokratisering av det hellige. Utstilling torsdag 22. - fredag 30. oktober

Av: Elin Eikeland

Jubileumsutstiller Gjert Vatne Kristiansen har samlet på folkelige religiøse trykk siden han var ung. Disse omtales gjerne som 'Jesusbilder'. Etter 40 år med samlerglede har han en omfattende samling. Gjert er i utgangspunktet utdannet bibliotekar. Etter det ble det studier i kunsthistorie og etnologi. I 15 år drev han antikvitetsforretning i Skovveien i Oslo. Han har også hatt antikvitetspalte i ukebladet Familien. I anledning jubileet vårt stiller han ut deler av samlingen sin. Han ønsker å belyse endringene i de religiøse bildene. En utvikling fra strengt bibelske motiv til det populære bildet med Jesus som banker på din hjertedør. For noen år siden dro folk på smilebåndet av denne typen bilder. I dag er de etterspurte samlerobjekter.

Gjert har kalt utstillingen sin "Fra himmelhersker til sjelevenn. En demokratisering av det hellige."

Utstillingen åpnes torsdag 22 oktober kl. 17. Bildene og utstillingen presenteres da av Gjert i lys av samfunnsutviklingen og av kunsthistorien de er en del av.

Deretter gir Tommy Sørbø oss sine betraktninger om utstillingen. Sørbø er forfatter, kunsthistoriker, dramatiker, kulturformidler og aktiv samfunnsdebattant. Han har arbeidet som museumslektor på Nasjonalgalleriet, og har skrevet for en rekke norske institusjonsteatre samt for radioprogrammet Hallo i uken.

Vi får musikalske innslag av utstillings- og seminarmusikant Nils Harald Sødal. Han er sanger, musiker, forfatter og statsviter underveis mot en Ph.d. innen prestasjonspsykologi. Sødal vokste opp i Frikirken, og med Frikirkens musikalske uttrykk. Han er også oldebarn av den første pastoren i Vestre Frikirke, salmedikteren Sigvart Engeset.

Vestre Frikirke 100 år

En ateists gratulasjoner

Av Trond Nordby

Trond Nordby, historiker og professor emeritus i statsvitenskap ved universitet i Oslo.

Foto: Pax forlag

Jeg er ateist, men tilbringer gjerne søndag formiddag i Oslo Vestre Frikirke. Den 7. mars i år var det 100 år siden vedtaket ble gjort om å opprette menigheten. Fra før av hadde Kristiania én evangelisk luthersk frikirke. Vedtaket i 1920 gikk ut på å dele den opprinnelige frikirken i en Østre og en Vestre – med geografisk skille langs Akerselva. Jeg skulle gratulert da, men Corona-pandemien kom i veien. Siden kirkebygget kunne innvies den 5. september,

kan gratulasjonene like gjerne gis denne dagen.

En ateists gratulasjoner

Den første pastoren i denne frikirken het Sigvart Engeset. Han hadde brutt fullstendig med pietismen som hadde plaget befolkningen lenge – spesielt Erik Pontoppidans katekismeforklaringer. I stedet var Engesets tro forankret i den svenske predikanten Carl Olof Rosenius' nyevangelisme. Kjernen i budskapet til Rosenius var: «Kom som du er. Du kan tro deg frelst her og

nå.» Med andre ord skulle det ikke være nødvendig å gå den lange veien om anger og bot. Engeset var også salmedikter, og i 1916 skrev han en salme som begynte med ordene «Slik som eg var ...». Kjetil Øvensens kommentar er at ifølge Engeset er veien til Jesus «kort og ukomplisert».

Jeg vil tro frikirken fremdeles er forankret i nyevangelismen. Her ligger trolig grunnen til at jeg tas så godt imot. Menigheten tror kanskje jeg vil bli omvendt bare jeg får komme slik jeg er. På bærebjelken over alteret står følgende sitat fra en av Davids salmer: «Herren er mitt lys og min frelse.»

Underforstått: Anger og bot. Jeg gleder meg over alt jeg lærer om kristenlivet. Særlig ga det glede å høre den nytilsatte pastoren Gunnar Johnsen preke, og før han kom, de to pensjonerte teologene Harald Schøyen og Reidulf Hansen. I påvente av ny pastor var det noen søndager høytlesing fra Det nye testamente. Her er det mye flott sang, spesielt salmeskatten etter Sigvald Tveit. Endelig er alltid samtalene under kirkekaffen givende.

Likevel er min ateisme rotfestet. Mitt etiske utgangspunkt er da heller ikke Bibelen, men Kants kategoriske imperativ, som sier at våre handlinger alltid skal kunne legges til grunn for en allmenn lov: Det du gjør mot andre, må du også tillate alle andre å gjøre mot deg. Loven åpner for et slektskap med for flere kristne bud, i hvert fall budene om at ikke å slå i hjel (bud 3), stjele (bud. 5) eller tale usant om din neste (bud 8). Siden Kant ikke forutsatte en straffende Gud, er skillet enormt for budene om ikke å ha andre guder, ikke misbruke Guds navn og holde hviledagen hellig.

Kritikkens kjerne

Kristne skaper Gud i sitt bilde. Som motvekt til en allmenn dødsangst tegnes et evig liv der vi etter døden skal møte våre kjære i himmelen. Ellers er en rekke forestillinger om forholdet Gud-menneske historisk betinget. Bare prinsippet om at vi er underkastet Gud slik læren om arvesynden stadfester, er langt på vei overhistorisk. Kanskje snakker dagens prester mindre om arvesynden enn prester gjorde før. Uansett er kjernen i denne læren, at vi alle er født syndere og at det bare er gjennom Guds ord vi kan skille galt fra rett. Jeg

har hørt svovelpredikanter utpensle dette på en grotesk måte. Læren ble slått fast av Augustin, som bygde på en feiloversettelse av Paulus. Tusen år seinere stadfestet Den augsburgske konfesjon – reformasjonens «grunnlov» – det samme. For øvrig avviste artikkel 2 Agustins argeste motstander, Pelagius, som hevdet at mennesket har en fri vilje. Dessuten behersket han gammelgresk, som var språket Paulus skrev sine tekster på – og han avviste arvesynden.

Hvordan mange av kristne læresetninger er endret over tid, kan også forklares historisk. Prinsippet er: Makt over sinnene muliggjør sosial kontroll. Slik er den kristne lære farget av å være statsmaktens religion. Først sikret keiser Konstantin på 300-tallet sin egen makt ved å innsette et kristent presteskap. Et høydepunkt var kirkemøtet i Nikea 325 e. Kr. Rundt 1200 år seinere byttet kongen av Danmark-Norge, Christian III, gjennom et statskupp, de katolske erkebiskopene ut med protestantiske bisper. De første var underordnet paven, de andre kongen. Han ødela kirker og la ned klostre. Ved å ta over rollen som kirkens øverste leder, mente han å stå i tradisjonen etter israelske konger som Salomo og David. Tilsvarende skjedde på samme tid i flere europeiske områder. Slik ble protestantismen gjort til et bidrag til nasjonalstatens framvekst

Voldelig reformasjon

Et felles utgangspunkt for 1800-tallets religiøse utbrytergrupper var motstand mot den statlige myndigheten som reformasjonen åpnet for. Startskuddet kom i 1517 med Martin Luthers 95 teser som han slo opp på kirkeveggen i Wittenberg. Der gikk han ut mot blant annet

pavens makt over kirken, avlatshandelen og pavekirkens lære om sakramentene. I løpet av 1520-årene vant Luthers kritikk fram i store deler av Europa. I skriftet «Om verdslig øvrighet» fra 1523 utdypet han i en to-regimentslære hvordan Gud utøver sin makt så vel verdslig som åndelig.

I 1537 innførte Christian III gjennom et statskupp protestantismen også i Norge. Spesielt på Hamar, i Trondheim og omkringliggende områder reiste bønder seg til motstand. De hadde knapt annet enn ljåer og høygafler, mens innleide lansekneter fra tyske områder var tungt rustet og meide ned all motstand. I tillegg ble flere titalls katolske kirker ødelagt. Hvordan kan dagens kristne mennesker holde fast ved en konge som statlig symbol med utspring i en maktsjuk monark som før fram slik Christian III gjorde?

Splittelsene på toppen og allmuens standhaftige tro.

Verken keiser Konstantin eller Christian III innså at folk ikke skifter tro som ved fingerknips. Fra keiser Konstantins side var det nikenske konsilet av 325 – etter å ha satt inn et kristelig presteskap han mente å kunne regjere gjennom – et forsøk på å løse indre religiøse motsetninger. På sikt skapte likevel konsilet splittelse. Først kom bruddet i 451 med de orientalske kirker (den armenske, den syrisk-ortodokse, den koptisk ortodokse m.fl.). Deretter utviklet det seg fram mot 1054 et varig skisma mellom den latinske (katolske) og greske (ortodokse) kirken.

Da protestantismen seiret i dobbeltmonarkiet, var kongen, også i tro, overbevist protestant, men katolisismen holdt seg

lengre blant folk flest. Dette bekrefter balladen Draumkvedet, som ble til etter kongens dekret om ny statsreligion. En annen bekreftelse kom i 1835. Da var Ole Nicolai Løberg, prost i Ryfylke, og Edvard Wilhelm Vedøe, sogneprest i Suldal, Røldal og Sauda, på visitas i Røldal kirke. En sein kveld hørte prostens kirkeklokkene kime og så lys strømme ut av kirkevinduene. Røldal bygdebok forteller: «Uden at forstå hva dette hadde at betyde, stod han op og gikk ned til Saltvold hvor han traf præsten vaagen og begge begav sig hen til kirken.» Der møtte avarten av en katolsk liturgi dem. Dette var altså nesten 300 år etter reformasjonen.

Hans Nielsen Hauge og seinere kirkeopprør.

For et religiøst opprør nedenfra var kampen mot Konventikkelplakaten av 1741 viktig. Denne forbød lekmenn å drive offentlig forkynnelse. Derfor var ikke opprøret et forsøk på å gjenreise katolisismen, men en protest mot den makten statens prester hadde. Et første anfører var Hans Nielsen Hauge. Også frikirkene må kunne ses i sammenheng med tradisjonen etter ham og den løst organiserte, men likevel kraftfulle lekmannsbevegelsen han inspirerte til. Med lekfolk menes ledere av religiøse organisasjoner som ikke er presteviet. Hauge startet sitt virke sist på 1700-tallet, og da han døde i 1824, var oppslutningen om ham og hans lære i ferd med å skyte fart. Seinere på 1800-tallet kalte toneangivende stortingsmenn seg haugianere, og de førte videre kampen for en fri forkynnelse ved siden av kirken. Konventikkelplakaten ble opphevet i 1842. For øvrig spilte de samme politikerne en sentral rolle under demokratiseringen av

samfunnet. Trolig gikk de fleste haugianske lekmenn inn i indremisjonsselskaper, Det Norske Misjonsselskap, Det norske lutherske Indremisjonsselskap, Det Vestlandske Indremisjonssamband og Norsk Luthersk Misjonssamband.

Den evangelisk lutherske Frikirke hadde sine røtter i Den norske kirke. I 1877 ble den første frikirken opprettet i Moss. Opprettelsen kom som en følge av misnøye med statens kontroll over kirken, presteskapets dominans og ritualene ved blant annet konfirmasjonen. En fri kirke skulle ledes av medlemmene og være uavhengig i forhold til staten. I løpet av 1877 og 1878 ble tilsvarende menigheter opprettet i en rekke byer, i Arendal, Halden, Kristiansand, Kristiania og Risør. I 1878 møttes utsendinger fra de mange frikirkemenighetene og dannet fellesorganisasjonen Den evangelisk lutherske frikirke. Fra utlandet var styringsmodellen hentet fra Den presbyterianske kirken i Skottland. Så vel administrativt som i trosspørsmål skulle det øverste organ være et eldsteråd menigheten selv velger. Vedtaket i 1920 om å opprette en Vestre Frikirke i Oslo kom som en følge av at den opprinnelige menigheten var blitt svært stor og at kirkeveien for mange som bodde vest i byen ble for lang.

Sluttord

På tross av min ateisme trives jeg i Vestre Frikirke. Men jeg er negativ til holdningen til monarkiet. De fleste søndager ber menigheten om at Gud skal beskytte kongen og hans familie. Andre statsmakter nevnes ikke alltid eksplisitt. Min kritiske holdning til kongen økte ytterligere da den såkalte folkekirken skulle opprettes. Under forberedelsene gikk kong Harald med på å oppgi sin stilling som primus episcopus, det vil si som den øverste, men dog symbolske, kirkeleder. Samtidig krevde han å få beholde bekjennelsesplikten i Grunnloven § 4. De folkevalgte ga altså etter for hans krav om at Norges konge alltid skal bekjenne seg til «en evangelisk-luthersk religion». Dette var fullstendig feil. Som symbolsk statsmakt har kongen ingen ting å si ved grunnlovsvedtak. Hvordan kan Frikirken støtte en konge som bryter med et så viktig demokratisk prinsipp?

På 1200-tallet kunne jeg kanskje, med min sans for det enkle, godt ha sluttet meg til Frans av Assisi. Men for all del, bruddet med pavekirken var et avgjørende skritt i retning av en nasjonalstat – selv om gjennomføringen var avskyelig. Jeg ville hatt vansker med å finne meg til rette i et samfunn styrt av gamle menn i Roma. På tross av mine innvendinger mot den kristne tro, ønsker jeg at Oslo Vestre Frikirke skal leve i flere hundre år til!

Trond Nordbye er historiker og professor emeritus i stasviteskap ved universitet i Oslo.

Kapellet fornyes

Tekst: Gunnar Johnsen

Det har skjedd noe i underetasjen. Kapellet pusses opp og er knapt til å kjenne igjen. Siden forsommeren har vaktmester Yngve Jørgensen jobbet med oppussingen.

Hva har du gjort Yngve?

-Jeg har fjernet det meste av interiøret som var der fra før: vegg til vegg teppe, forhenget på den ene veggen, hyller og alt på hyllene. Rommet var et slags lager og arkiv med gamle kataloger, bøker, aviser og blader. Så har jeg stivet opp strukturen i rommet med gipsplater. Det ble mye sparkling og maling. Gulvet er slipt ned og det er lagt nytt gulv.

Hvilke utfordringer oppstod underveis?

-Dette er et gammelt bygg og et gammelt rom. Langs ytterveggen var det et åpent rom under gulvet, en halv meter med luft. Tidligere må kapellet og barnerommet ved siden av ha vært et rom, for deretter å ha blitt delt i to. Det var vanskelig å finne strukturen i rommet med stenderne i veggen. Skjevhetene og variasjonen i flatene er mange. Det er ikke rettvinklet. Rommet lever og er nærmest organisk.

Hva er du mest fornøyd med?

-Den høyre veggen og nisjen som er der. De grå platene nederst mot gulvet danner en ramme rundt og forsterker nisjen. Jeg synes også rommet er rent uten å være nakent. Vi bør nok ikke møblere det for mye, og la det få være et kapell.

Noe mer du vil si?

-Da vi begynte oppussingen, hadde rommet

Vaktmester Yngve Jørgensen i det nyoppussede kapellet.

Foto: Gunnar Johnsen

mangel på struktur. Atmosfæren var innstengt med en stram, sur og dårlig luft. Jeg synes rommet har løftet seg og fått et friskere preg. Det er et lysere sted å være. Rommet er blitt mer menneskelig.

Det er forvaltningsrådet som står bak oppussingen. På sikt planlegges det ny belysning, og ny møblering. Det er ikke til hinder for at rommet allerede er tatt i bruk. Er du i kirken, ta en tur i underetasjen for å se på resultatet.

*Gulvet var en utfordring (til høyre).
Foto: Yngve Jørgensen*

*Nesten i mål (nederst).
Foto: Gunnar Johnsen*

Økonomi

Tekst: Sølve Fredheim, økonomiansvarlig

Sølve Fredheim er med i forvaltningsrådet i Vestre Frikirke med ansvar for økonomi.

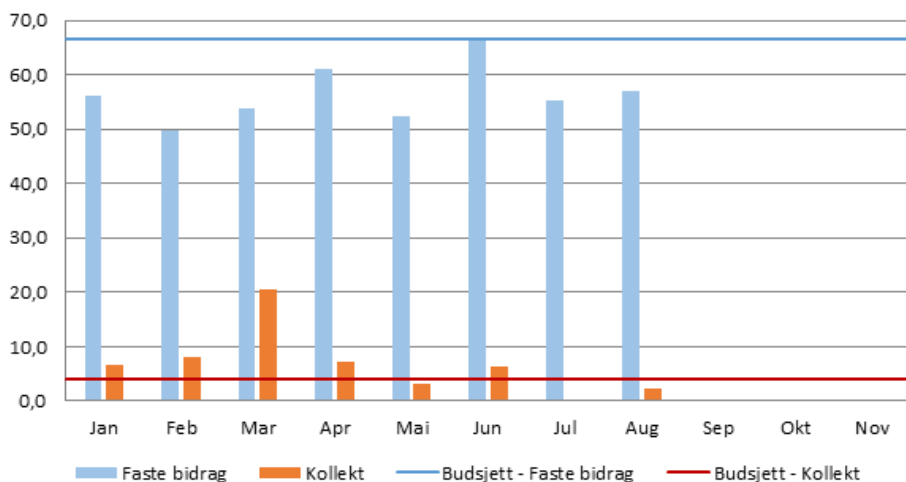
Foto: A-2 Norge AS

Vi er over halvveis

Andre tertial 2020 er over, sommeren er så vidt tilbaketog og vi har tatt fatt på september. Så langt ligger giverinntektene litt over tilsvarende periode i 2019, men likevel nesten 11% under budsjett. Toppen på faste bidrag i juni nådde nesten opp til månedsbudsjettet, mens de øvrige månedene har faste bidrag ligget fra 6 til 17 tusen under månedsbudsjettet. Kollektinntektene på sin side har ligget over budsjett i fem av årets åtte første måneder og det har hjulpet noe på totalen. Ved utgangen av august hadde vi fått inn 451.900 i faste bidrag og 54.200 i kollekt.

Jeg minner om muligheten til å tegne seg som fast giver. Det kan du enkelt gjøre ved å gå inn på hjemmesidene våre, www.vestrefrikirke.no, og fylle ut skjemaet for å opprette avtalegiro.

Gaver/fastebidrag t.o.m. august 2020

Høstens innsamlingsaksjon for belysning av kirkebygget

Som i fjor, har vi også i år valgt å legge opp til en egen innsamlingsaksjon på nett, Spleis, for å samle inn penger til et bestemt formål. Erfaringsmessig er det mange som passerer bygget vårt i Pilestredet 69 uten egentlig å få med seg at her ligger det en kirke. Vi har derfor en målsetning om å dedikere årets innsamlingsaksjon til utvendig belysning for å kunne hjelpe på

dette, slik at vi kan gjøre bygget vårt mer synlig på kvelds- og nattestid.

Aksjonen er i skrivende stund ikke startet, men det er rett rundt hjørnet. Jeg oppfordrer derfor til å sjekke hjemmesiden vår eller vår Facebook-side der vi vil legge opp en lenke til Spleis-aksjonen. Så håper vi at folket er med og gir slik at vi klarer å nå målet i år som i fjor.

«Markene er hvite» og myrene er gule!

Tekst: Judith Anne Kokkinn, leder seniortreffet.

Judith Anne Kokkinn.
Foto: Privat arkiv

Jeg har aldri bodd på en bondegård, så å høste korn er ikke akkurat min greie. Inntil for 7 år siden hadde jeg aldri plukket multer heller. Men en venninne av meg, som hadde kjøpt en eldgam-

Multer

Foto: Judith Anne Kokkinn

mel skysstasjon i trønderstil på Rørosvidda, inviterte meg til en ukes ferie i august, 2013. Trekkplasteret var å plukke multer og sanke kantareller.

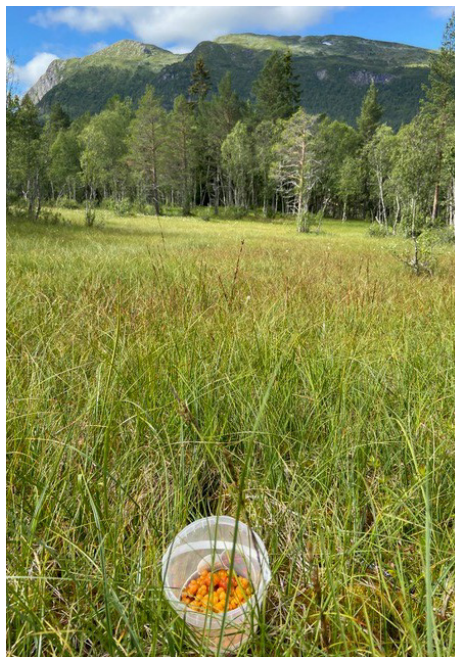
Å tråkke rundt i myrene på vidda som ender opp i en åsrygg på grensen mot Sverige, ble en tankevekker. Dypt i sjelen min ville jeg heller ha utforsket stiene mot åsryggen. Jeg elsker høyde, utsyn, det store bildet. Men når myrene den gangen var dekket av rød-gule bær var det

totalt umulig å vandre urørt forbi. Vi satte oss i myra, vi nesten lå i myra da belastningen på ryggen ble for voldsom. Vi var våte i baken og kalde på føttene og hendene, men plukket, det gjorde vi. Å høste ble vårt kall de dagene. Og glade og fornøyde med kurvene fulle, syklet vi tilbake til skysstasjonen ved dagens slutt.

I år, har jeg også tilbrakt mange dager i ulike

myrer. Denne gangen for å lete etter multer. Jeg er absolutt ikke besatt av å plukke multer. Ofte så jeg på høydene med lengsel. Men i år fantes det ikke multer i fjellet, men mest i skogholtene under fjellryggen. Der må man slåss med mygg, klegg og våte myrer for å finne de gule juvelene, gjemt langt nede blant skarpe grasstrå. Et mye mer krevende arbeid med et fattigere resultat. Multer vokser som jordbær, ikke fra frø med hver sin rot. De kryper og sprer seg fra en felles start et sted. Når man finner «en åre», der gule modne multer strekker seg fra tue til tue oppover, går man slettes ikke forbi. Man følger åren oppover, og klatrer nedover for å følge så langt man kan inn til åren plutselig forsvinner.

Jesus klaget over at det ikke var nok folk til høsten. Han brukte korn som lignelse, men multer kan også brukes. Spesielt multer som er så sjeldne og kostbare. Kan du overse dem? Kan du bare vandre forbi fordi du heller vil opp og opp for å skue utover landskapet og få vidsyn? Nei! Det blir som en besettelse eller et kall - å sanke markens grøde. De er for verdifulle til å overse. Slik bør det være med oss kristne i forhold til våre medmennesker når det gjelder «å høste». Om det er med ord eller gjerninger spiller ingen rolle så lenge vi er, i kjærlighet, besatt av å se, bøye oss ned når det gjelder, plukke opp der det er nødvendig, beundre,

«Jeg så på høydene med lengsel.»

Foto: Judith Anne Kokkinn

verdsette, nyte med vår neste, og dele troen med vedkommende når han eller hun er nysgjerrig på eller åpen for det. «Be derfor høstens Herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst.» Matteus 9.38.s God høst, kjære venner!

Judit Anne Kokkinn leder arbeidet med seniortreffene.

Ingen julemesse i år!

På grunn av koronapandemien blir det ingen julemesse i år. Av smittevern hensyn er det ikke forsvarlig å samle folk på den måten julemessen vanligvis gjør. Inntektene fra julemessen går til Frikirkens misjonsarbeid.

Spørsmålet om vi kan samle inn gaver til misjonens arbeid på andre måter, kommer vi tilbake til.

B-blad, Porto betalt

Ettersendes ikke, men returneres med informasjon om ny adresse til:

Oslo Vestre Frikirke, Pilestredet 69,
0350 Oslo

”Jeg glemmer det som ligger bak, og strekker meg etter det som er foran.”

Paulus brev til efeserne 3, 13